

Horváth Tibor
(1935–2011)

A közelmúltban kaptuk a szomorú hírt, Horváth Tibor kollégánk 2011. március 2-án elhunyt.

Horváth Tibor, könyvtáros, Érsekújvár, Csehszlovákia, 1935. április 15. Sz.: Horváth Lajos, Viszlai Anna, Nős: 1967., Torócskei Éva, Gy.: Szabolcs, 1968. Bence, 1973. T.: ELTE, 1959–59. É.: 1959–77 az OSZK munkatársa, majd oszti vez. Hosszabb tanulmányutat tett az USA-ban. Kut. területe: az információkereső nyelvek. 1977–84 az ELTE BTK adjunktusa, 1984–92 az Orsz. Pedagógiai Könyvtár és Múzeum főig., 1992–97 főig., 1994-ig a Magyar Könyvtárosok Egyes. eln. Az ELTE és a KLTE meghívott tanára. A magyar nyelv szintaxisára alkalmazza a PRECIS indexelő nyelvet. A neveléstud. kand. (1990). Szabó Ervin emlékérem (1986). Szeghényi Ferenc díj (2004). Elm. Szakirodalmi forrásismeret (1964). Információkereső tevé. ut. dolgozók (Varga Denesssel, 1977). Könyvtárosok kézikönyve I-V. (társzerk. 1999–2003).

Ezek a száraz tények a *Ki kicsoda 2009* alapján. De hol van az igazi Horváth Tibor?

A halálhír közzétételét követően egymás után jelentek meg a KATALIST-en a visszaemlékezések a tanítványok tollából – ezeket gyűjtöttem csokorba.

Nemrég kaptuk a szomorú hírt, hogy dr. Horváth Tibor, az MKE volt elnöke, az OPKM nyugalmazott főigazgatója, az ELTE Könyvtártudományi tanszékének professzora, sokunk mestere és tanítója, a könyvtártudomány és a könyvtárügy kiemelkedő egyénisége 2011. március 2-án elhunyt. Temetéséről később értesítjük a Kedves Kollégákat. Az MKE elnöksége nevében:

Bakos Klára elnök

Emlékezzünk arra, amit a Tanár Úr tanított nekünk: tisztességet és egymást támogató emberséget, hogy mindezekkel felvértezve lehessünk jó könyvtárosok, a minőségi szaktudás mellett. Példaadó tanári magatartása mindönk számára emlékként őrződik, akik tanítványai lehettünk.

Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak

(Mt 5, 9)

Egyéni hitem szerint ezzel az igehellyel búcsúzom Tőle.

Drobinoha Angéla, volt állatorvosi könyvtáros

Őszintén meg vagyok rendülve, kimondhatatlanul nagy nagy veszteség.

*Itt nyugszom. Végre megnyugodtam.
Elszállt az álom és a láz.
Ma föld fölöttem, föld alattam,
És nem emel, nem aláz.
Ma föld fölöttem, föld alattam,
Koporsó kerít, néma ház.
Keserű lelkemet kiadtam
És nem bosszant a léhu gyász.*

(Babits)

Búcsúzom tőle az én hitem szerint, fájó szívvel, köszönet, hogy volt.

*Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.
Végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz Bíró ama napon.*

(II. Timótheus 4:7–8).

Stébel Ildikó

Fájó szívvel búcsúzunk dr. Horváth Tibor tanár úrtól, aki az ELTE-n az informatika tárggyal kapcsolatos ismereteket kiváló szaktudásával, pozitív személyiségével, jó humorával közvetítette nekünk. Megismerhettük a Magyar Könyvtárosok Egyesülete agilis elnökeként is. Papp István főtitkár úrral hatékonyan segítette az MKE új tagszervezeteinek létrejöttét, a határon innen és túli könyvtárak közötti kapcsolatok erősítését. A könyvtári vándorgyűlések ezt reprezentálták. Az Országos Könyvtárügyi Tanács elnökeként is a könyvtárügyet szolgálta. Kedves Tanár úr, hálásan köszöniünk mindent, emlékéit megőrizzük.

Halász Magdolna, ny. könyvtárigazgató, Sárospatak

Tanár úr volt mindenkinek. És csakugyan. Soha nem szűnt meg tanítani, ez volt az élete. Minket, fiatal kollégákat egy alkalommal elvitt ebédelni. Közben átszellemülten és lelkesen magyarázott nekünk. Ugyanezzel a lendülettel benyitott egy cipőboltba. Kuncogva húztuk vissza, és később olykor ugratva felelegettünk: Tibor micsoda nagy gourmand: cipőboltba jár ebédelni. Egy darabig elhallgatta, aztán amikor ketten voltunk, rákérdezett. Te, Karcsikám, ezek mit röhögnek folyton azon a cipőbolton? Mondom neki, hogy hát Tibor, nem emlékszel? Mentünk ebédelni, és te benyitottál egy cipőboltba. Tényleg? – révedt el mosolyogva, és rég elaludt gyufáját elkezdte nyomogatni a hamutartó alján, mintha csikk lenne. Gondolatai már máshol jártak. El kellett magyarázni valamit. Drága Tibor! Köszönjük, hogy velünk voltál. Mindenki, aki ismerhetett Téged, tanulhatott Tőled, egy kicsit jobb ember lett. Így aztán a világ is egy kicsit jobb lett. Ez volt a Te nagy műved. És ebben a műben velünk maradsz.

Csabay Károly

Dr. Horváth Tibor az egri informatikus könyvtáros képzés megalapítója, a szak tantervének kidolgozója, a humán erőforrás megszervezője, és hosszú évekig a szak szakfelelőse volt az Eszterházy Károly Főiskolán. Fáradhatatlanul járt Egerbe, ahol több száz diploma megszerzéséhez nyújtott segítő kezét. Hallgatói nagyon szerették mind emberi, mind pedagógusi tulajdonságaiért. Oktatómunkáját igen magas színvonalon végezte. Ki kell emelni tanári személyiségét, elkötelezettségét a könyvtárosi hivatás mellett. Megtanította hallgatóit a tudományos munka fortélyaira, példát mutatott az informatikus könyvtáros terület problémái iránti érzékenységből, illetve ezen problémák megoldására több javas-

lattal is előállt. Korától függetlenül mindig a modern könyvtári szolgáltatást támogatta, erősítette, erre tanítva hallgatóit is. Nagyon szerette az egri főiskolát, de Eger is szerette őt. 1999-ben az intézmény legmagasabb kitüntetésével, az Eszterházy Károly Főiskoláért Emlékérem arany fokozatával ismerte el munkáját. Az egri könyvtáros képzés, az Eszterházy Károly Főiskola nem felejtí Dr. Horváth Tibor áldozatos munkáját, ígérjük, hogy emlékét megőrizzük.

Tisztelettel a Médiainformatika Intézet

Engedtetsek meg e sorok szerzőjének egy személyes emlék. Tibor akkor volt negyedéves végzős hallgató, amikor én első éves voltam (ők voltak az utolsó negyedéves évfolyam). Első munkahelye a Tárogató úton, az akkori SZOT főiskola könyvtára volt, ahol széklábat faragott: a főiskola hallgatóit látta el Marx, Engels, Lenin, Mao Ce-tung halhatatlan műveivel. Egyetemistaként heti néhány órát dolgoztam ott, hogy zsebpénzemet kiegészítsem. Így ismerkedtünk össze közelebb-ről – életre szólóan. Rengeteget tanultam tőle én is: szakmát, emberi helyállást, szakmai tisztességet. De ő hívta fel figyelmemet annak idején Nagy Lászlóra és Juhász Ferencre, amiért máig hálás vagyok neki.

Befejezésül hadd ismételjem meg Csabay Károly írásának utolsó mondatait, ezzel köszönve el a Könyv, Könyvtár, Könyvtáros olvasói nevében is Horváth Tibortól:

„Drága Tibor! Köszönjük, hogy velünk voltál. Mindenki, aki ismerhetett Téged, tanulhatott Tőled, egy kicsit jobb ember lett. Így aztán a világ is egy kicsit jobb lett. Ez volt a Te nagy műved. És ebben a műben velünk maradsz.”

P. G.

Lapunk 2011. márciusi számában megjelent **Havasi Zoltán**, az Országos Széchényi Könyvtár volt főigazgatójának nekrológja. Az írásból sajnálatos módon néhány életrajzi adat kimaradt, amelyet a család kérésére ezúton pótolunk:

- 1953-tól öt éven át a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem gazdasági rektorhelyettese volt.
- 1979-ben megkapta a Munka Érdemrend arany fokozatát.
- A Magyarok Világszövetségében a Magyar Fórum elnöke volt.

A szerk.